

Mordercze kobiety

Prawdziwe historie największych seryjnych
morderczyń na świecie

Antoni Kurek

Spis treści

1. Wprowadzenie.....	6
1.1 Definicja i klasyfikacja morderczyń.....	7
1.2 Historia zbrodni kobiet na przestrzeni wieków	10
1.3 Psychologiczne aspekty kobiet-morderczyń.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
2. Krwawe Dziedzictwo: Elizabeth Báthory	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
2.1 Tło historyczne i społeczno-polityczne	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
2.2 Życie arystokratki.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
2.3 Oskarżenia i proces	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
2.4 Dziedzictwo i wpływ na kulturę	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3. Czarna Wdowa: Belle Gunness	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.1 Wczesne życie i emigracja	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.2 Pierwsze morderstwa	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.3 Farma śmierci	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.4 Tajemnicze zniknięcie	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4. Anioł Śmierci: Genene Jones	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.1 Kariera pielęgniarki	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.2 Pierwsze podejrzenia	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.3 Śledztwo i aresztowanie	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.4 Proces i wyrok.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
5. Niemiecka Medea: Gesche Gottfried	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
5.1 Wczesne życie i małżeństwo.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
5.2 Trucizny jako narzędzie zbrodni	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

- 5.3 Odkrycie zbrodni.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 5.4 Proces i egzekucja.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
6. Śmiertelna Niania: Nannie Doss**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 6.1 Wczesne życie i małżeństwa.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 6.2 Zabójstwa członków rodziny.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 6.3 Aresztowanie i przyznanie się do winy **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 6.4 Proces i kara.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
7. Mordercze Siostry: Delfina i María de Jesús González **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 7.1 Rodzinna działalność przestępcza.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 7.2 Dom publiczny jako narzędzie zbrodni **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 7.3 Odkrycie masowych grobów.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 7.4 Proces i wyroki.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
8. Zabójcza Uroda: Aileen Wuornos**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 8.1 Trudne dzieciństwo i młodość**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 8.2 Kariera prostytutki**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 8.3 Seria morderstw**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 8.4 Aresztowanie i proces.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
9. Krwawa Marta: Martha Beck.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 9.1 Wczesne życie i problemy emocjonalne..... **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 9.2 Spotkanie z Raymondem Fernándezem **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 9.3 Seria oszustw i morderstw.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

- 9.4 Proces i egzekucja.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
10. Kobieta ze Szpadlem: Dorothea Puente **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 10.1 Wczesne życie i kariera**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 10.2 Prowadzenie pensjonatu**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 10.3 Odkrycie ciał w ogrodzie.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 10.4 Proces i wyrok.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
11. Trująca Kochanka: Marie-Madeleine Marguerite d'Aubray **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 11.1 Wczesne życie arystokracji**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 11.2 Małżeństwo i romanse**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 11.3 Seria zatruc**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 11.4 Aresztowanie i proces.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
12. Mroczne Tajemnice: Beverley Allitt.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 12.1 Wczesne życie i kariera pielęgniarki **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 12.2 Seria śmiertelnych incydentów w szpitalu **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 12.3 Śledztwo i aresztowanie**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 12.4 Proces i wyrok.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
13. Japońska Królowa Śmierci: Miyuki Ishikawa..... **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 13.1 Wczesne życie i kariera położnej**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 13.2 Systematyczne zabijanie niemowląt**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 13.3 Śledztwo i aresztowanie**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 13.4 Proces i wyrok.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
14. Śmiertelne Oblicze Miłości: Vera Renczi**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

- 14.1 Wczesne życie i małżeństwa**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 14.2 Seria tajemniczych zniknięć**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 14.3 Odkrycie ciała w piwnicy.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 14.4 Proces i egzekucja.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 15. Zabójcza Matka: Mary Ann Cotton**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 - 15.1 Wczesne życie i małżeństwa**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 - 15.2 Seria śmiertelnych "wypadków"**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 - 15.3 Śledztwo i aresztowanie**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 - 15.4 Proces i kara.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 16. Krwawa Historia: Joanna Dennehy**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 - 16.1 Wczesne życie i problemy emocjonalne..... **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 - 16.2 Seria brutalnych morderstw**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 - 16.3 Aresztowanie i proces.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 - 16.4 Psychologiczny portret morderczyni **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 17. Trujący Anioł: Anna Zwanziger**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 - 17.1 Wczesne życie i małżeństwo.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 - 17.2 Seria zatruc**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 - 17.3 Odkrycie i aresztowanie.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 - 17.4 Proces i egzekucja.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- 18. Urodzona do Zabijania: Leonarda Cianciulli **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 - 18.1 Wczesne życie i przesady.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 - 18.2 Seria morderstw w imię "ochrony rodziny" **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

18.3 Odkrycie zbrodni.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
18.4 Proces i wyrok.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
19. Cicha Morderczyni: Jane Toppan.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
19.1 Wczesne życie i kariera pielęgniarki	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
19.2 Seria zabójstw pacjentów	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
19.3 Odkrycie zbrodni.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
19.4 Proces i przyznanie się do winy	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
20. Epilog: Dlaczego One Zabiły?	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
20.1 Analiza motywów	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
20.2 Jak zapobiegać przyszłym zbrodniom?	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

1. Wprowadzenie

1.1 Definicja i klasyfikacja morderczyń

Morderczyni – to słowo budzi mieszane uczucia i wywołuje głęboko zakorzenione stereotypy. W powszechnej świadomości zbrodnia jest często postrzegana jako domena mężczyzn, a kobieta jako sprawczyni brutalnych czynów wydaje się anomalią, odchyleniem od normy. Jednak historia i statystyki kryminalne pokazują, że kobiety także popełniają morderstwa, choć ich motywacje i metody mogą różnić się od tych typowych dla mężczyzn.

Definiując morderczynię, mówimy o kobiecie, która świadomie pozbawia życia inną osobę. Różnica między morderczynią a mordercą nie tkwi jedynie w płci, ale także w kontekście społecznym i kulturowym, który kształtuje ich czyny. Morderczynie częściej działają z pobudek emocjonalnych, w wyniku skomplikowanych relacji osobistych, czy też w odpowiedzi na długotrwałą przemoc. Ich zbrodnie często mają bardziej subtelny charakter – zamiast brutalnych ataków, częściej wybierają trucizny, uduszenia czy inne metody, które nie wymagają bezpośredniej konfrontacji fizycznej.

Stereotypy dotyczące kobiet jako sprawczyń zbrodni są głęboko zakorzenione w społeczeństwie. Tradycyjnie, kobieta była postrzegana jako opiekunka, strażniczka domowego ogniska, istota łagodna i empatyczna. Morderstwo popełnione przez kobietę burzy ten obraz, wywołując szok i niedowierzanie. Historycznie, kobiety-morderczynie były demonizowane, przedstawiane jako czarownice, femme fatale, czy niebezpieczne uwodzicielki, co często prowadziło do ich dehumanizacji i skrajnie surowego traktowania.

Klasyfikacja morderczyń ukazuje nam szerokie spektrum motywacji i metod działania, które różnią się w zależności od kontekstu i okoliczności. Wśród kobiet dopuszczających się morderstw można wyróżnić kilka podstawowych typów, z których każdy ma swoje charakterystyczne cechy i modus operandi.

Pierwszą grupą są seryjne morderczynie, które podobnie jak ich mężczy odpowiednicy, dokonują wielu zabójstw w określonym czasie, często z zachowaniem pewnego schematu. Ich motywacje mogą być różnorodne – od chęci sprawowania kontroli i władzy, przez czystą radość z zadawania bólu, po psychiczne zaburzenia, które pchają je do popełniania kolejnych zbrodni. W przeciwieństwie do mężczyzn, seryjne morderczynie częściej wykorzystują trucizny, co pozwala im działać w cieniu i unikać bezpośredniej konfrontacji.

Kolejną kategorią są morderczynie z powodu zazdrości. Często ich ofiarami padają partnerzy życiowi lub rywalki, które postrzegają jako zagrożenie dla swojego związku. Te kobiety mogą działać impulsywnie, w napadzie furii, ale zdarza się też, że ich działania są dokładnie zaplanowane i przemyślane. Ich celem jest usunięcie przeszkody, która stoi na drodze do ich szczęścia lub poczucia bezpieczeństwa emocjonalnego.

Szczególną grupą są morderczynie dzieci, które dopuszczają się zabójstw własnych potomków. Te tragiczne przypadki często wynikają z psychicznych zaburzeń, takich jak depresja poporodowa, lub są efektem skrajnego stresu i presji społecznej. Motywacje mogą być złożone – od przekonania, że działają w najlepszym interesie dziecka, po chęć uwolnienia się od odpowiedzialności, której nie są w stanie unieść.

Warto zauważyć, że kobiety-morderczynie często działają z pobudek bardziej emocjonalnych niż ich mężczy odpowiednicy. Podczas gdy mężczyźni częściej popełniają morderstwa z motywów związanych z dominacją, władzą czy agresją, kobiety skłaniają się ku zbrodniom będącym wynikiem relacji interpersonalnych i emocjonalnych konfliktów. Ponadto, ich metody często są mniej bezpośrednie i bardziej subtelne, co wynika zarówno z fizycznych różnic, jak i społecznych oczekiwań dotyczących kobiecego zachowania.

Psychologiczne profile morderczyń często różnią się od tych sporządzanych dla mężczyzn, co wynika z odmiennych doświadczeń życiowych, społecznych oczekiwań i biologicznych uwarunkowań.

Trauma i przemoc domowa odgrywają istotną rolę w kształtowaniu osobowości morderczyń. Wiele kobiet, które dopuściły się morderstwa, doświadczyło w swoim życiu przemocy fizycznej, seksualnej lub emocjonalnej. Takie traumatyczne doświadczenia mogą prowadzić do rozwoju zaburzeń psychicznych, takich jak PTSD (zespół stresu pourazowego), depresja, czy zaburzenia lękowe. Kobiety, które były ofiarami długotrwałej przemocy domowej, mogą czuć się uwięzione i bezsilne, co niekiedy popycha je do radykalnych działań, mających na celu zakończenie ich cierpienia.

Choroby psychiczne i zaburzenia osobowości są również istotnymi czynnikami wpływającymi na zachowanie morderczyń. Zaburzenia takie jak osobowość dyssocjalna (antyspołeczna), borderline (z pogranicza), czy też zaburzenia afektywne dwubiegunowe, mogą znacznie wpływać na ich decyzje i działania. Często kobiety z takimi zaburzeniami mają zaburzone poczucie rzeczywistości, impulsywność i trudności w kontrolowaniu emocji, co może prowadzić do tragicznych w skutkach decyzji.

Spółeczne podejście do morderczyń różni się znacznie od reakcji na morderców. Społeczeństwo jest często bardziej skłonne szukać wyjaśnień i usprawiedliwień dla zbrodni popełnionych przez kobiety, co wynika z głęboko zakorzenionych przekonań o kobiecej łagodności i opiekuńczości. Kobieta jako morderczyni burzy te stereotypy, co prowadzi do poszukiwania przyczyn jej działań w zewnętrznych okolicznościach, takich jak trauma czy choroba psychiczna, zamiast przypisywać jej wrodzoną brutalność.

Równocześnie, morderczynie bywają demonizowane w mediach i popkulturze, przedstawiane jako nienaturalne odstępstwo od normy, co często prowadzi do ich dehumanizacji. Takie podejście może wpływać na postrzeganie i traktowanie morderczyń przez wymiar sprawiedliwości oraz

opinię publiczną. Kobiety-morderczynie są często surowiej oceniane nie tylko za popełnione czyny, ale także za złamanie społecznych oczekiwań dotyczących kobiecości.

W kontekście psychologicznym i socjologicznym, morderczynie to złożone jednostki, których działania są wynikiem skomplikowanej sieci wpływów i doświadczeń. Zrozumienie tych aspektów jest kluczowe do pełnego obrazu zjawiska i stanowi fundament do dalszych, szczegółowych analiz przypadków, które pozwolą nam lepiej pojąć istotę kobiecej przemocy.

1.2 Historia zbrodni kobiet na przestrzeni wieków

Starożytność i średniowiecze to okresy, w których rola kobiet w społeczeństwie była ściśle określona przez normy kulturowe i prawo. Mimo ograniczeń, kobiety były zdolne do popełniania zbrodni, a ich działania często budziły skrajne reakcje – od podziwu po strach i odrazę.

W starożytnym Rzymie i Grecji znane są przypadki kobiet, które zastręły z popełnienia morderstw. Jednym z najbardziej znanych przykładów jest Medea, bohaterka mitologii greckiej, która z zemsty za zdradę swojego męża Jazona zamordowała ich wspólne dzieci. Choć Medea jest postacią mityczną, jej historia odzwierciedla lęki i stereotypy dotyczące kobiecej zdolności do skrajnej przemocy.

W Rzymie warto wspomnieć o cesarzowej Agrypinie Młodszej, matce Nerona, która była podejrzewana o otrucie swojego męża, cesarza Klaudiusza, aby zapewnić swojemu synowi władzę. Otrucie było jedną z typowych metod morderstw popełnianych przez kobiety w starożytności, co wynikało z ich łatwiejszego dostępu do trucizn oraz możliwości ich podania w codziennych sytuacjach, takich jak podawanie posiłków.

W średniowieczu kobiety-morderczynie były równie kontrowersyjne. Jednym z najbardziej przerażających przykładów była Elżbieta Batory, węgierska hrabina z przełomu XVI i XVII wieku, która zasłynęła z okrutnych morderstw młodych dziewcząt. Legendy głoszą, że kąpała się w ich krwi, aby zachować młodość, co uczyniło ją symbolem sadystycznej morderczyni. W rzeczywistości, wiele z oskarżeń wobec Batory mogło być przesadzonych lub wynikać z politycznych intryg, jednak jej historia ilustruje, jak silnie kobiece zbrodnie oddziaływały na wyobraźnię społeczną.

W średniowieczu kobiety były często postrzegane przez pryzmat swojej roli w rodzinie i społeczeństwie. Były strażniczkami domowego ogniska, co dawało im dostęp do trucizn i innych środków, które mogły zostać użyte do popełnienia zbrodni. W tym okresie kobiety, które dopuszczały się morderstw, często robiły to z powodów osobistych – zazdrości, chęci zemsty lub obrony przed przemocą.

Społeczne postrzeganie kobiet-morderczyń było skrajnie negatywne. Uważano je za aberracje, istoty złe z natury lub opętane przez siły nieczyste. Często poddawano je brutalnym karom, nie tylko za samą zbrodnię, ale również za złamanie norm społecznych dotyczących kobiecego zachowania. Przykładem może być Jeanne de Clisson, francuska szlachcianka z XIV wieku, która po egzekucji swojego męża przez króla Francji rozpoczęła krwawą vendettę, stając się piratką i atakując statki francuskie. Jej działania były postrzegane jako wyraz skrajnego buntu i zemsty, a jej imię przeszło do historii jako symbol kobiecej determinacji i bezwzględności.

W starożytności i średniowieczu kobiety-morderczynie były więc postrzegane przez pryzmat mitów, legend i strachu przed kobietą siłą, która wykraczała poza tradycyjne role społeczne. Ich zbrodnie były nie tylko naruszeniem prawa, ale również głębokim szokiem dla norm społecznych, co sprawiało, że były one zarówno demonizowane, jak i fascynujące dla współczesnych im ludzi.

Renesans i Oświecenie to okresy, w których społeczeństwo europejskie przechodziło znaczące zmiany, wpływające również na postrzeganie kobiet i ich roli. W miarę jak kultura i nauka rozwijały się, także i motywacje oraz metody morderczyń ulegały ewolucji.

Jednym z najbardziej znanych przypadków morderczyni z okresu renesansu była Lucrezia Borgia, członkini potężnego rodu Borgia, który władał Włochami z ogromnym wpływem i często równie ogromnym okrucieństwem. Choć historycy do dziś dyskutują o rzeczywistej skali jej zbrodni, legenda głosi, że Lucrezia była mistrzynią trucizny, wykorzystującą swoje talenty do eliminacji politycznych przeciwników i osobistych wrogów. W czasach renesansu trucizna była preferowaną bronią kobiet, gdyż pozwalała na dyskretne pozbycie się ofiary, unikając bezpośredniej konfrontacji, co było zgodne z ograniczeniami narzucanymi na kobiety przez społeczeństwo.

W okresie oświecenia, kiedy idee racjonalizmu i indywidualizmu zaczęły zyskiwać na popularności, także i kobiety zaczęły postrzegać swoje miejsce w społeczeństwie nieco inaczej. Chociaż ich pozycja społeczna nadal była ograniczona, wzrastała liczba kobiet wykształconych, które miały dostęp do nowych idei i filozofii. Jednak zbrodnia pozostawała zbrodnią, a kobiety, które się jej dopuszczały, były surowo karane i potępiane.

Jednym z ciekawszych przypadków z tego okresu była Maria Margarethe Gottfried, znana jako "Anioł Śmierci" z Bremy. W pierwszej połowie XIX wieku, Gottfried zamordowała kilkanaście osób, w tym swoich bliskich, używając arszeniku. Jej zbrodnie były motywowane chęcią przejęcia majątku ofiar oraz osobistą zemstą. Odkrycie jej zbrodni i proces, który nastąpił, wstrząsnęły opinią publiczną, pokazując, że także kobiety mogą być zimnokrwistymi morderczyniami.

Nowe idee oświecenia wpłynęły na postrzeganie motywacji morderczyń. Racjonalizm i poszukiwanie przyczyn ludzkiego zachowania doprowadziły do pierwszych prób zrozumienia psychologii zbrodni. Zaczęto zauważać, że

przemoc popełniana przez kobiety może wynikać nie tylko z natury, ale także z okoliczności życiowych, takich jak ubóstwo, brak praw, czy długotrwała przemoc domowa.

Zmiany te wpłynęły również na metody popełniania zbrodni przez kobiety. Podczas gdy w średniowieczu dominowały trucizny, w renesansie i oświeceniu zaczęły pojawiać się bardziej złożone metody, takie jak skomplikowane intrygi, które miały na celu wyeliminowanie rywali bez bezpośredniego udziału. To świadczyło o rosnącej świadomości kobiet na temat swojej roli i możliwości działania w społeczeństwie.

XIX i XX wiek to okresy dynamicznych zmian społecznych, technologicznych i prawnych, które znacząco wpłynęły na postrzeganie morderczyń. Rewolucja przemysłowa przyniosła ze sobą urbanizację, rozwój przemysłu i wzrost populacji, co z kolei wpłynęło na zwiększenie liczby przestępstw oraz zmiany w strukturze społecznej.

W kontekście rewolucji przemysłowej kobiety zaczęły odgrywać coraz większą rolę w sferze publicznej, pracując w fabrykach i biurach. Zmiany te przyczyniły się do większej niezależności kobiet, ale również do nowych napięć i konfliktów. W XIX wieku, wraz ze wzrostem liczby spraw rozwodowych i większą świadomością praw kobiet, zaczęły pojawiać się przypadki morderczyń, które nie były już wyłącznie wynikiem przemocy domowej czy skrajnych sytuacji życiowych, ale także konsekwencją nowych realiów społecznych.

Znane przypadki morderczyń z tego okresu często budziły ogromne zainteresowanie mediów. Jednym z najśłynniejszych przykładów była Belle Gunness, która na przełomie XIX i XX wieku dokonała licznych morderstw w Stanach Zjednoczonych, głównie z pobudek finansowych. Jej sprawa była szeroko relacjonowana przez prasę, co wpłynęło na kształtowanie wizerunku morderczyń jako osób zdolnych do przemyślnych i brutalnych zbrodni. Media zaczęły odgrywać kluczową rolę w tworzeniu sensacyjnych

narracji wokół morderczyń, co często prowadziło do ich demonizacji lub, w niektórych przypadkach, romantyzacji.

XX wiek przyniósł dalsze zmiany, w tym rozwój kryminologii i psychologii sądowej, które pozwoliły na głębsze zrozumienie motywacji morderczyń. Przypadki takie jak Aileen Wuornos, seryjna morderczyni z lat 80. i 90. XX wieku, były badane nie tylko pod kątem popełnionych zbrodni, ale także ich psychologicznych i społecznych uwarunkowań. Wuornos, która została skazana za zabójstwo siedmiu mężczyzn, stała się symbolem kobiecej przemocy w reakcji na doznane krzywdy i traumę.

Zmiany prawne w XIX i XX wieku również wpłynęły na postrzeganie i traktowanie morderczyń. Stopniowe wprowadzenie praw wyborczych dla kobiet, rozwój ruchu sufrażystek oraz zmiany w systemie prawnym przyczyniły się do bardziej sprawiedliwego traktowania kobiet w sądach. Niemniej jednak, kobiety nadal musiały zmagać się z uprzedzeniami i stereotypami, które wpływały na sposób, w jaki były postrzegane przez społeczeństwo i wymiar sprawiedliwości.

W tym okresie można zauważyć ewolucję podejścia do morderczyń: od demonizowania ich jako „czarnych wdów” czy „aniołów śmierci”, po bardziej złożone i wieloaspektowe analizy ich czynów. Media odegrały kluczową rolę w kształtowaniu opinii publicznej, a ich wpływ na postrzeganie morderczyń był często ambiwalentny, z jednej strony przyczyniając się do sensacyjnego przedstawiania zbrodni, z drugiej zaś umożliwiając większą świadomość i zrozumienie złożonych motywacji tych kobiet.

